

הקרן למורשת הכותל המערבי

סדר הסליחות הכותל המערבי

נוסח ע"מ

נדבת

אלברטו ושרון כוכב הי"ו - מכסיקו
וילדיהם: אלברטו ומילי סידאוי, אליהו ולולה כוכב,
אליהו וסטפני סקאל ויוסף כוכב
שייכתבו וייחתמו לחיים טובים בספרם של צדיקים

בס"ד

ערב ראש השנה

בני ובנות ישראל הי"ן

כמה גדולה אנושית יש ביכולת להכיר
בטעות, להתחרט ולבחון מחדש את חיינו
ואת החלטותינו. המילה העברית הקדמונית
לפועל "להתחרט" היא "להינחם". הקדוש ברוך
הוא שב בו מכעסו על בני ישראל, וחוזר בו
מכוונתו להענישם - "וינחם ה' על הרעה אשר
דבר לעשות לעמו". ללמדנו כי בעצם היכולת
להתחרט גלומה נחמה. יכלתנו האנושית-
אלוקית לחזור בנו מבחירותינו השגויות ולבחון
מחדש את דרכנו - היא עצמה מנחמת אותנו
בקשיי החיים.

זוהי בשורה אדירה, בשורתה של התשובה,
בשורה המזמינה ומאפשרת תמיד תיקון
במישור הפרטי והכללי גם יחד, והשפעתה
עלינו ועל סביבתנו היא עצומה.

”כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא” אמר שלמה המלך, החכם באדם. כל אחד מאתנו מתמודד עם חטאיו שלו, עם רגעי ההחטאה שבהם סטה מן הדרך שהועידה לו נשמתו. חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, הוא הזמן של כולנו להינחם על מעשינו ולהתנחם בחוויית הסליחות המשותפת לכולם, קטנים וגדולים, צדיקים בינוניים ורשעים. כולנו זקוקים לתשובה.

אני מברך אתכם בהגיעכם אל הכותל המערבי, שריד בית המקדש, שאבניו ספוגות בדמעות.

יהי רצון שתעלה תפילת כולנו עד שמי מרום, תתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה, וימלא ה' כל משאלות לבנו לטובה.

בברכת שנה טובה ומבורכת
הרב שמואל רבינוביץ
רב הכותל המערבי והמקומות הקדושים

סדר הסליחות

קמתי באשמורת. לבקש על עוני.
ונפשי שחרחורת. מפני רוב זדוני.
רחם על עדתך. צאן מרעיתך.
אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה:

מכסא כבוד הודך. בשר לעם סגלה.
שובה שבות קדשך. וחון כקדם סגלה:
הפלא נא חסדך. ובנה עיר תהלה.
אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה:
יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה:
אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שה' אלהיו:
תהלה לדוד.

ארומקד אלוהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד:
בכל יום אברכה. ואהללה שמך לעולם ועד:
גדול ה' ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר:

דֹּדַי לְדֹדִי יִשְׂבַּח מַעֲשֵׂיךָ. וּגְבוּרַתְךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הַוָּדָה. וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעִזּוֹ נִוְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וּגְדוּלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה:
זָכַר רַב טוֹבָךָ יִבְיָעוּ. וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם הוּא. אֶרְךָ אַפִּים וּגְדֹל חֶסֶד:
טוֹב הוּא לְכָל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
יִוְדוּךָ הוּא כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְחִסְדֵיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ. וּגְבוּרַתֶּךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתְךָ. וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתְךָ:
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים. וּמְשַׁלֵּתֶךָ בְּכָל דֹּדַי וְדָר:
סוֹמֵךְ הוּא לְכָל הַנִּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲקָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתַח אֶת יָדְךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן:
צַדִּיק הוּא בְּכָל דְרָכָיו. וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב הוּא לְכָל קָרְאִיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמַת:
רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה. וְאֵת שׁוֹנְעֹתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר הוּא אֶת כָּל אֲהַבָּיו. וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:

תהלת ה' ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד:

ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

הש"ץ אומר חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא (אמן). בעלמא די ברא כרעותה.
וּמְלִיךְ מְלֻכּוּתָהּ. וְצִמְח פִּרְקָנָהּ. וְקִרְב מְשִׁיחָה (אמן). בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן (אמן). יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמָה דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (אמן).. לְעֵלְמָא מִן
כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא. דְאִמְרִין בְּעַלְמָא
וְאִמְרוּ אָמֵן (אמן):

בן אדם. מה לך גרדס. קום קרא בתחנונים.
 שפך שיחה. דרש סליחה. מאדון האדונים.
 רחץ וטהר. ואל תאחר. בטורם ימים פונים.
 ומתרה. רויץ לעזרה. לפני שוכן מעונים.
 ומפשע. וגם רשע. ברח ופחד מאסונים.
 אנא שעה. שמך יודעי. ישראל נאמנים.
 לך ה' הצדקה. ולנו בשת הפנים:

עמד כגבר והתגבר. להתודות על חטאים.
 יה אל דרש. בכבוד ראש. לכפר על פשעים.
 כי לעולם. לא נעלם. מקונו נפלאים.
 וכל מאמר. אשר יאמר. לפניו הם נקראים.
 המרחם. הוא ירחם. עלינו כרחם אב על בנים:

חצי משפט - חזון, וחצי משפט - קהל:

ולנו בשת הפנים:	לך ה' הצדקה.
מה נדבר ומה נצטדק:	מה נתאונן ומה נאמר.
ונשובה אליך:	נחפשה דרכינו ונחקרה.

כִּי יִמְיָנָה פְּשׁוּטָה. לְקַבֵּל שְׁבִים:
 שְׁבִים אֵלָיךְ בְּכָל לַב. שׁוֹעֲתָם תִּקְבַּל בְּרַחֲמַיִךְ:
 בְּרַחֲמַיִךְ הַרְבִּים בָּאֲנִי לִפְנֶיךָ.
 כְּדָלִים וּכְרָשִׁים דִּפְקֵנוּ דְלִתֶיךָ:
 דְלִתֶיךָ דִּפְקֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן.
 אֵל תִּשְׁיִבֵנוּ רִיקָם מִלִּפְנֶיךָ:
 מִלִּפְנֶיךָ מִלְכָּנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיִבֵנוּ.
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:
 שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה. עֲדִיךָ כָּל בֶּשֶׁר יִבְאוּ:
 שׁוֹמֵעַ תִּתְחַנֶּה. אֵלָיךְ כָּל הַרוּחוֹת יִבְאוּ:
 יִבְאוּ אֵלָיךְ הַרוּחוֹת. וְכָל הַנְּשָׁמָה:
 הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פִּעֲלָה. חוֹסָה עַל עַמְלָה:
 הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פִּעֲלָה. חוֹסָה עַל עַמְלָה:
 צוּר אֲשֶׁר אֵין דּוֹמָה לָךְ. חוֹסָה עַל עַמְלָה:
 הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פִּעֲלָה. ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ:
 אַתָּאֲנִי עַל שְׁמֶךָ. ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ:
 בְּעִבּוֹר שְׁמֶךָ. כִּי אֵל מְלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמָךְ:
 שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלֵינוּ. ה' אֱלֹהֵינוּ:

שָׁמַךְ נִקְרָא בְּקֶרְבָּנוּ.	אֵל תִּנְיָחֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ בּוֹשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ.	וְנִכְלָמְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ:
אֵין לָנוּ פֶּה לְהַשִּׁיב.	וְלֹא מִצַּח לְהַרִים רֹאשׁ:
כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ.	לָךְ חֲטָאוֹנוּ:
חֲטָאוֹנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ.	הֶעֱוִינוּ הַרְשָׁעֵנוּ:
מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ.	מָה נְדַבֵּר וּמָה נִצְטַדֵּק:
מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם.	וּמָה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים:
הֲלֹא הִנְסַפְרוֹת וְהִנְגְלוֹת.	אֲתָה יוֹדֵעַ:
אֲתָה יוֹדֵעַ רְזֵי עוֹלָם.	וְתַעֲלוֹמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי:
אֲתָה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן.	רוֹאֵה כְּלִיּוֹת וְלֵב:
אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִפֶּה.	וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:
אִם עֲוִינוּ עָנוּ בָּנוּ.	ה' עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ:
אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה.	ה' מִי יַעֲמֵד:
כִּי עִמָּךְ הִסְלִיחָה.	לָמַעַן תִּגְרָא:
כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים.	בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר:

חזן וקהל אומרים יחד:

כי לא על צדקוֹתֵינו אֲנַחֲנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֵיךָ.
כי על רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

בעשרת ימי תשובה יש מוסיפים פיוט זה:

לִמְעַנְךָ אֱלֹהֵי. רְצֵה עִם לְךָ שְׁחַר. לַחֲלוֹת פְּנֵיךָ.
בְּמַעַמְד הַשְּׁחַר: ה' הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחַר:

לִמְעַנְךָ אֱלֹהֵי. דְּלֵה מִמְצָלוֹת יָם. שְׁבַעֵי רוּשׁ וְלַעֲנ.
בְּבֵית נוֹדִם וְשִׁבְיָם. וְשׁוֹר לַחֲצָם וְעַנְיָם. וְאֵל תִּפְּוֹן
לְמַרְיָם. וְהֵט אֲזֵן לְשׁוֹעַם. בְּתַפְּלַת הַשְּׁחַר:

ה' הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחַר.

לִמְעַנְךָ אֱלֹהֵי. וַעֲשֵׂה לְטוֹבָה אוֹת. וְחוֹן נְפֹשׁוֹת
עֲצוּבוֹת. לְמִי יִשַׁע צְמֵאוֹת. וְקַבֵּץ נְדָחִים. פְּזוּרִים
בְּכָל פְּאוֹת. אֲשֶׁר מֵרֵב תִּלְאוֹת. עוֹרֵם מֵאֵד שְׁחַר:

ה' הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחַר.

לִמְעַנְךָ אֱלֹהֵי. יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ. וּמַמְעוֹן שְׁמִיךָ. שְׁמַע
קוֹל עַמְּךָ. סוּבְלֵי קִצְפְּךָ וְאַפְּךָ וְזַעַמְךָ. וּמִנְשׂוֹא

אמיה. לבם מאד סחרחר:

ה' הקשיבה ועשה אל תאחר.

למענך אלהי. דליך תרחם. ושמחם מיגונם.
ובעצתך תנחם. והפלא חסדיך. וחוסה נא ורחם
עמוסים מבטן. ומרחם משחר:

ה' הקשיבה ועשה אל תאחר.

ה' שמעה. ה' סלחה. ה' הקשיבה ועשה אל
תאחר. למענך אלהי. כי שמך נקרא על עירך ועל
עמך: השיבנו ה' אליך ונשובה. חדש ימינו כקדם:

יש נוהגים לומר פיוט זה:

ה' אלהי הצבאות יושב הכרובים.

בטית לעמך שובו בנים שובבים.

גשו נא אלי בדברים ערבים.

דרשוני וחיו ימים רבים.

הלא דברך לעולם נצבים.

ובם אנוחנו נשענים ונקרבים.

זָכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים.
חָנַנּוּ בְּחֶסֶדְךָ הַרְבֵּים.
טוֹב אַתָּה לְרַעִים וּלְטוֹבִים.
יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים.
כִּי לֹא תִחַפֵּץ בְּמִיתַת חַיִּים.
לְכוּ אֲנַחְנוּ מִשְׁפִּימִים וּמַעְרִיבִים.
מִלֶּךְ מִהֲלֵל בְּמַחְנוֹת כְּרוּבִים.
נִקְנֵנוּ מִחֶטָּא וּמִכָּל חַיִּיבִים.
סָלַח לָנוּ כִּי פִשְׁעֵינוּ מְרִבִים.
עֲנֵנוּ לְמַעַן צוּרִים הַחֲצוּבִים.
פִּתְחֵי תְּשׁוּבָה בַּל יִהְיוּ מִשְׁלָבִים.
צַעֲקוֹתֵינוּ לִפְנֶיךָ יִהְיוּ נִקְרָבִים.
קָרְבָנוּ אֵלֶיךָ חוֹצֵב לְהִבִּים.
רְצֵנוּ כְּעוֹלוֹת פְּרִים וּכְשָׁבִים.
שָׁבָנוּ אֵלֶיךָ נְעָרִים וְשָׁבִים.
תְּמוּכִים בְּטוּחִים עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים.
רַחֵם תִּרְחַם עָלֵינוּ צוּר שׁוֹכֵן מְרוֹמִים.
אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

שָׁבַט יְהוּדָה בְּדַחַק וּבְצָעָר. הִישָׂאג אֶרְזֵה בַּיַּעַר:
מִקְוִיִּם יִשְׁוַעְתְּךָ אַבּוֹת וּבָנִים. הַעֲנִיִּים וְהָאֲבִיּוֹנִים:
עֲמֹד בַּפָּרֶץ בַּל נִהְיָה לְשָׁחֵק. לָמָּה ה' תַּעֲמֹד בְּרַחֲוֹק:
יִנְתְּךָ עַד שְׁעָרֵי מְנַת הַגִּיעָה. יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה:
הִבֵּה לָנוּ עֲזָרַת מִצָּר. הִיָּד ה' תִּקְצָר:
חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּגִלּוֹת יִשָּׁן. עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן:
זָכֹר בְּנִיד בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם. וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיהֶם:
קֶץ הַנְּחֻתָם גְּלָה לְגַלְמוּדָהּ. יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלָלָהּ
בְּנוֹת יְהוּדָה:
שׁוֹעַתְנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוֹמִים. אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל
כִּסֵּא רַחֲמִים:

אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת.
מוֹחַל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה
מַחִילָה לַחֲטָאִים. וְסָלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה
צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְם לָהֶם גּוֹמֵל.
אֶל הוֹרְתָנוּ לֹאמַר מַדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זָכֹר לָנוּ הַיּוֹם

ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן
כתוב בתורתך:

וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם ה'.
ושם נאמר:

ויעבר ה' על פניו ויקרא: (תקיעת שופר)

ה' ה' א אלל רחום ג וחנון, ד ארך ה אפים ו ורחסד
ז ואמת: ח נצח חסדט לאלפים י נשא עון יא ופשע
יב וחסאה, יג ונקה:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

רחמנא אדפר לן קימה דאברהם רחמא בדיל ויעבר:

רחמנא אדפר לן קימה דיצחק עקידא בדיל ויעבר:

רחמנא אדפר לן קימה דיעקב שלימא בדיל ויעבר:

רחמנא אדפר לן קימה דמשה נביאה בדיל ויעבר:

רחמנא אדפר לן קימה דאהרן כהנא בדיל ויעבר:

רחמנא אדכּר לן זכותה דיוסף צדיקא
 בדיל ויעבר: רחמנא אדכּר לן קימה דדוד משיחא
 בדיל ויעבר: רחמנא אדכּר לן קימה דפינחס קנאה
 בדיל ויעבר: רחמנא אדכּר לן צלותה דשלמה מלכא
 בדיל ויעבר: רחמנא ארים ימינה ואצמח פּרקנה
 רחמנא בכסופי אפין אתינא למקרי
 קמוּ רחם עלן
 בדיל ויעבר: רחמנא גלי גברתך ופרק לן
 בדיל ויעבר: רחמנא דינן אפיק לנהורא
 בדיל ויעבר: רחמנא דינא דחיי טבי גזר עלן

בעשרת ימי תשובה מוסיפים:

רחמנא כתבינן בספרא דרחמי
 בדיל ויעבר: רחמנא כתבינן בספרא דצדיקי וחסידי
 בדיל ויעבר: רחמנא כתבינן בספרא דישרי ותמימי
 בדיל ויעבר: רחמנא כתבינן בספרא דפרנסתא
 בדיל ויעבר: טבתא ומזוני טבי

עד כאן מוסיפים בעשרת ימי תשובה.

בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא כְּבִשׁ חֲמִתָּא וְרָגַז מִן
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא לֹא תַעֲבֹד גְּמִירָא לָן
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא מַחֵל וּשְׁבַק לְחֹבִין וּלְעֹזֵן
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא נְהוֹר טוֹבָךְ אֲנֵהֵר עֲלֵן
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא סְעִיד וְסַמִּיךְ הוּי לָן
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא עֲבִיד עֲמָנָא אֲתָא לְטַב
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא פָּתַח שְׁמַיָּא לְצִלוֹתִין
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא צִלוֹתָנָא קַבֵּל בְּרַעְוָא
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא קַבֵּל צִלוֹתִין וּבְעוֹתִין
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	בְּעֵדֵן עֲקִיתִין
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא רַחֵם עַל נְשָׁמַתִּין
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא שְׁתָּא טַבְּתָא אֵייתִי עֲלֵן
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא תּוֹב מְרָגֵן
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:	רַחֲמָנָא וְלֹא נְהִידֵר רִיקָם מִן קַמָּךְ

ויעבר ה' על פניו ויקרא:

ה' ה' א אל לב רחום ג ותנון, ד ארה ה אפים ו ורבססד
ז ואמת: ח נצר חסד ט לאלפים י נשא עון יא ופשע
יב וחסאה, יג ונקה:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

אנא קעב זדוני תמחהו. וסלחת לעוני כי רב הוא: איך ימחה.
ונכתב למול אבי. כי אין בלבו מחשב כמחשבי. למחות
מאשר כתב ליום ריבי. כי המכתב מכתב אלהים הוא.
וסלחת לעוני כי רב הוא: נא אם תחקר ותפרש צור עלומיו.
און בלילו יחרש ובימיו. ואם לחטאיו תדרש ולאשמיו. מפר
רגל ועד ראש אשם הוא. וסלחת לעוני כי רב הוא: יתחסן
ויבנון בי רעיוני. יום בי חטאי יענון ויבפני. אכן סעפי יבינון כי
ה'. נושא עון חנון ורחום הוא. וסלחת לעוני כי רב הוא: מה
לידידי ומלכי? יסתר. ואשפך עתרת חפי ואין עותר. ואשאל
בעד חלום חשפי ואין פותר. ואמר לא אוכל כי חתום הוא.
וסלחת לעוני כי רב הוא: שובה שייבת שארית עם הועם.
ושלח מבשר בבירית להודיעם. את אשר יהיה באחרית

הזעם, ונתחם ואם לא עם בינות הוא, וסלקת לעוני כי רב הוא:
הוסף יד וציר משנה תשלית, וקרן לנגש ונענה תצמיח, יגבר
וכל אשר יעשה יצליח, וינדע כי משיח אלהים הוא, וסלקת
לעוני כי רב הוא:

אנשי אמונה אבדו.

באים בכח מעשיהם:

גבורים לעמד בפרץ.

דוחים את הגזרות:

היו לנו לחומה.

ולמחסה ביום זעם:

זועכים אף בלחשם.

חמה עצרו בשועם:

טרם קראו עניתם.

יודעים לעתר ולרצות:

באב רחמת למענם.

לא השיבות פניהם ריקם:

מרב עונינו אבדנום.

נֶאֱסָפוּ מָנוּ בַחֲטָאֵינוּ:
סָעוּ הַמָּה לַמְנוּחֹת.
עֲזְבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת:
פֶּסוּ גוֹדְרֵי גֵדֵר.
צָמְתוּ מִשִּׁיבֵי חֲמָה:
קָמִים בַּפְּרֵץ אֵין.
רְאוּיִים לְרִצּוֹתֶךָ אֶפְסוּ:
שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת.
תְּרוֹפָה לֹא מֵצָאנוּ:
שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פְּנֵינוּ.
לְשַׁחֲרֶךָ אֵל בְּעַת סְלִיחַתָּנוּ:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פֶּסֶא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת.
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִרְבּוֹה
מַחִילָה לַחֲטָאִים. וְסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה
צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתֶּם לָהֶם גּוֹמֵל.
אֵל הוֹרְתָנוּ לּוֹמֵר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זְכֹר לָנוּ הַיּוֹם

בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעֵנוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן
כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ:

וַיֵּרָד ה' בָּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה'.
וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר ה' עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא:

ה' ה' א אֱלֹהֵי רַחוּם ג וְחַנּוּן, ד אֲרֹךְ הַאֲפִים ו וְרַב־חַסֵּד
ז וְאֱמֶת: ח נֶצֶר חֶסֶד ט לְאֱלֹהִים י נִשְׂא עֹן יא וְפָשַׁע
יב וְחַטָּאָה, יג וְנִקְיָה:

וְסִלַּחַת לַעֲוֹנוֹ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלַתָּנוּ:

תִּמְהַנּוּ מִרְעוֹת. תִּשָּׁשׁ כַּחֲנוּ מִצָּרוֹת:

שִׁחַנוּ עַד לְמָאֹד. שִׁפְלָנוּ עַד עֶפְר:

רַחוּם כִּי הֵיא מִדְּתַנּוּ. קִשִּׁי עֲרָף וּמִמְרִים אֲנַחְנוּ:

צַעֲקָנוּ בְּפִינוּ חֲטָאָנוּ. פְּתַלְתַּל וְעַקֵּשׁ לִבָּנוּ:

עֲלִיּוֹן רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם. סְלִיחָה עִמָּךְ הֵיא:

נַחֵם עַל הָרָעָה. מִטָּה כָּל־פִּי חֶסֶד:

לא תתעלם בַּעֲתוֹת פֶּאֶל. פִּי בַצָּרָה גְדוֹלָה אֲנַחֲנוּ:
יִזְדַּע לַעֲיֵנֵי הַכֹּל. טוֹבָד וַחֲסָדָד עִמּוֹנוּ:
חֲתָם פִּי שִׁטָּן וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ. זָעַם בּוֹ וַיִּדְוֹם:
וַיַּעֲמֵד מְלִיץ טוֹב לְצַדִּיקָנוּ. הוּא יִגִּיד יִשְׁרָנוּ:
דְּרָכֶיךָ רַחוּם וַחֲנוּן. גְּלִית לְנֶאֱמָן בַּיִת:
בְּבַקְשׁוֹ אַז מִלְפָּנֶיךָ. אֲמוּנָתְךָ הוֹדַעַת לוֹ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פֶּסֶא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת.
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מַרְבֵּה מַחִילָה
לַחֲטָאִים. וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל
בְּשִׂד וְרוּחַ. לֹא כָרַעְתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרְתָנוּ לוֹמֵר
מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשֶׂרֶה. זָכֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשֶׂרֶה.
כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעַת לָעָנּוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן פְּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ:

וַיֵּרַד ה' בָּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה'. וְשָׁם
נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר ה' עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

ה' ה' א אל לב רחום ג וחנון, ד ארך ה אפים ו ורחם סד
ז ואמת: ח נצר חסד ט לאלפים י נשא עון יא ופשע
יב וחסאה, יג ונקה:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

אלהינו ואלהי אבותינו.

אל תעש עמנו כלה. תאחז ידך במשפט:

בבא תוכחה נגדך. שמנו מספרך אל תמח:

גשתך לחקר מוסר. רחמיך יקדמו רגלך:

דלות מעשים בשורך. קרב צדק מאליך:

הורנו בזעקנו לך. צו ישועתנו במפגיע:

ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה כי שממו:

זכר נאמת. עדות לא תשכח מפני זרעו:

חותם תעודה תתיר. סורך שים בלמודך:

טבור אגן הסהר. נא אל יחסר המזוג:

זה דע את ישראל אשר ידעוך. מגר את הגוים

אשר לא ידעוך:

כי תשיב לבצרון. לכודים אסירי התקוה:

רבונו של עולם. אתודה על עברות. קלות וּחמורות.
בלילה לסוף אשמורות: יצרי עלילות בְּרִשְׁע
להתעולל. שומר מה מלילה שומר מה מליל: לבי
ועיני לחטא יאותו. ויום ולילה לא ישבתו: ושאר
אברי לעשות הרע בעיניך יתלחשו. כל היום וכל
הלילה תמיד לא יחשו: ויען אשר עברתי על מצות
עשה ועל מצות לא תעשה. אשחה בכל לילה מטתי
בדמעתי ערשי אמסה: אולי ישמע קול בכיי נזרא
עלילה. יום צעקתי בלילה: אקרא יומם וארים קולי.
על פשעי ומעלי. ולילה ולא דומיה לי: את מקצת
חטאי אני מזכיר לפני צופה עתידות. לילה אקום
להודות: ואודה עלי פשעי וזדוני. הלילה הגה לה:
אנא ה' אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך
תפלתנו. ואל תתעלם מלפנו מתחנתנו. שאין
אנחנו עצי פנים וקשי ערף לומר לפניך ה' אלהינו
ואלהי אבותינו, צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל
חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי. אמרתי אודה
עלי פשעי לה'. ואתה נשאת עון חטאתי סלה:
מכסה פשעיו לא יצליח. ומודה ועזב ירחם:

וידוי

אשמנו. אכלנו מאכלות אסורות.

בגדנו. בטלנו תורתך.

גזלנו. גנבנו. גאינו.

דברנו דפי ולשון הרע. דברנו אחד בפה ואחד בלב.

העוינו.

והרשענו. ויעדנו עצמנו לדבר גברה.

זדנו. זנינו אחר לבנו ועינינו.

חמסנו. חמדנו.

טפלנו שקר ומרמה.

יעצנו עצות רעות עד אין חקר.

כזבנו. כעסנו.

לצנו. לוצצנו.

מִרְדְּנֵנוּ. מָרִינוּ דְבָרֶיךָ.
נֶאֱצַנּוּ. נֶאֱפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׂוֹא וּלְשָׁקֵר. נִדְרְנוּ וְלֹא
שָׁלֵמֵנוּ.
סִדְרְנוּ. סוֹרְרִים וּמוֹרִים הָיינוּ.
עֵינֵנוּ. עִבְרְנוּ עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.
עִבְרְנוּ עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין.
עִבְרְנוּ עַל חִלּוּל הַשֵּׁם.
פָּשַׁעְנוּ. פָּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ.
צָרְרְנוּ. צָעַרְנוּ אֵב וְאָם.
קָשִׁינוּ עֲרָף. קִלְקַלְנוּ צְנוּרוֹת הַשֹּׁפֵעַ.
רָשַׁעְנוּ. רָעִים לְשָׁמַיִם וּלְבָרִיּוֹת הָיינוּ.
שַׁחַתְנוּ. שָׁקַרְנוּ.
תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ.
וּסְרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.
וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ
וְאַנְחָנוּ הַרְשָׁעְנוּ:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עִם.
בוֹשָׁנוּ מִכָּל גּוֹי.
גָּלָה מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ.
דָּוָה לְבָנוּ בַּחֲטָאֵינוּ.
הִחְבֵּל אֲוִינוּ.
וּנְפָרַע פְּאָרְנוּ.
זָבּוּל מִקִּדְשָׁנוּ.
חָרַב בְּעוֹנֵינוּ.
טִירְתָּנוּ הִיָּתָה לְשִׁמָּה.
יָפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים.
פָּחַנוּ לְנִכְרִים.
לְעֵינֵינוּ עֲשָׂקוּ עֲמֻלָּנוּ.
מִמְשָׁד וּמִזֶּרֶט מִמֶּנּוּ.
נָתַנוּ עֵלָם עָלֵינוּ.
סָבְלָנוּ עַל שִׁכְמוֹנוּ.
עֲבָדִים מְשֻׁלּוּ בָנוּ.
פְּזָרְקוּ אֵין מִיָּדָם.

צרות רבות סבבוננו.

קראנוך ה' אלהינו.

רחקת ממנו בעונינו.

שבנו מאחריך.

תעינו כצאן ואבדנו.

ועדן לא שבנו מתעיתנו. והיאך נעיז פנינו. ונקשה

ערפנו. לומר לפניה ה' אלהינו ואלהי אבותינו.

צדיקים אנהנו ולא חטאנו:

לה' אלהינו הרחמים והסליחות. כי חטאנו לו:

לה' אלהינו הרחמים והסליחות. כי מרדנו בו:

אל נא תשת עלינו חטאת. אשר נואלנו ואשר חטאנו:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

קבלת עול מלכות שמים

החזן אומר ואחריו הקהל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד:

החזן אומר ואחריו הקהל:

ה' הוּא הָאֱלֹהִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים: (ב' פעמים)

ה' אֲדוֹנָנוּ. אֶרְאֵלִי מַעֲלָה אוֹמְרִים.

בְּחִירֵי סִגְלָה עוֹנִים וְאוֹמְרִים.

ה' הוּא הָאֱלֹהִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים:

ה' אֲדוֹנָנוּ. גִּלְגְּלֵי מַעֲלָה אוֹמְרִים.

דְּגוּלֵי סִגְלָה עוֹנִים וְאוֹמְרִים.

ה' הוּא הָאֱלֹהִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים:

יש אומרים:

ה' אֲדוֹנָנוּ. הַמּוֹנֵי מַעֲלָה אוֹמְרִים.

יִשְׂרָאֵל בְּצַרְתָּם וּבְגִלּוֹתָם עוֹנִים וְאוֹמְרִים.

ה' הוּא הָאֱלֹהִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים:

ה' מֶלֶךְ. ה' מֶלֶךְ. ה' מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (ב' פעמים)

בְּטָרֵם שְׂחָקִים וְאַרְקִים נִמְתָּחוּ. ה' מֶלֶךְ.

וְעַד לֹא מְאוּרוֹת זָרְחוּ. ה' מֶלֶךְ.

וְהָאָרֶץ כְּבָגַד תִּבְלָה. וְשָׁמַיִם כְּעָשָׁן נִמְלָחוּ.

ה' מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ה' מֶלֶךְ. ה' מֶלֶךְ. ה' מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְעַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת. ה' מֶלֶךְ.

וּבִהְכִינוּ יְצוּרִים עָלֵי אֲרָצוֹת. ה' מֶלֶךְ.

וְעַתָּה יִקְבֹּץ נְפוּצִים מֵאֲרָבֶעַ תְּפוּצוֹת.

ה' מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ה' מֶלֶךְ. ה' מֶלֶךְ. ה' מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

מִיּוֹחַד בְּאַהֲיָה אֲשֶׁר אֶהְיָה. הוּא הִיָּה וְהוּא הָיָה וְהוּא

יִהְיָה. הוּא מִמִּית וּמְחִיָּה. לְפָנָיו לֹא נוֹצֵר אֵל. וְאַחֲרָיו

לֹא יִהְיָה:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ. גָּדוֹל אֲדוֹנָנוּ. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: כִּי

גָּדוֹל מֵעַל שְׁמַיִם חִסְדָּךְ. וְעַד שְׂחָקִים אֲמַתָּךְ: כִּי

גְּדוֹל אֶתְּהָ וְעִשָּׂה נִפְלְאוֹת. אֶתְּהָ אֱלֹהִים לְבַדְּךָ:
שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. וְעַל
מְמַלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ:

לְקַדְּשֵׁת שִׁמְךָ גְּעִשָּׂה וְלֹא לָנוּ: לֹא לָנוּ ה' לֹא לָנוּ. כִּי
לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד. עַל חֲסִדְּךָ עַל אֲמַתְּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם. אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם. אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם. עַדוֹתֵנוּ בְּכֹל יוֹם פְּעַמִּים. חַי וְקַיִם
הוּא. מְלֹא רַחֲמִים הוּא. מְלֹא זְכוּיּוֹת הוּא. כָּל אֲשֶׁר חִפְץ
עֲשֶׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. אֵין מִי יֹאמַר לוֹ מָה תַעֲשֶׂה. וְאֵין
מִי יֹאמַר לוֹ מָה תִּפְעַל. כִּי הַכֹּל מַעֲשֶׂה יְדִיו:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם שָׁמַע קוֹלֵנוּ וְקִבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרִצּוֹן:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם

אֵל תִּתְּבַרְכֵנוּ בְּאֶרֶץ גְּלוּתֵנוּ:

אֲבָד כָּל הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְרָעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם

בְּרִיתְךָ זָכֹר וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ:

בְּרַךְ אֶת לַחֲמֵנו וְאֶת מִימֵינוּ:
בְּשָׂרֵנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת:
בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים
גָּזַר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת:
גָּלָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים
דָּרְשׁנוּךָ הַמְצֵא לָנוּ:
דָּרֵשׁ דְּמֵינוּ מִיַּד קִמֵּינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים
הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם בְּתַפְלָתָנוּ:
הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים
וְאֵל תְּבִישְׁנוּ מִשְׁבָּרָנוּ:
וְנִקְרָא וְנִתְּפָה תַעֲנֵנוּ:

אלהינו שבשמים

זכרנו בזכרון טוב מלפניך:

זכנו בדיננו:

אלהינו שבשמים

חמל עלינו ועל טפנו ועל עוללנו:

חוס ורחם עלינו:

אלהינו שבשמים

טהרנו מעווננו:

טהרנו מטמאותינו:

אלהינו שבשמים

יהמו נא רחמך עלינו:

בעשרת ימי תשובה מוסיפים:

אלהינו שבשמים

כתבנו בספר חיים טובים:

כתבנו בספר צדיקים וחסידים:

כתבנו בספר ישרים ותמימים:

כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת:
כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזֻזוֹת וּפְרָנָסָה טוֹבָה:
כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכִפָּרָה:
כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:

עד כאן מוסיפים בעשרת ימי תשובה.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים
כָּבֵשׂ אֶת כּוֹבְשֵׁינוּ:
כֹּלָה אֶל תַּעֲשׂ עַמּוֹנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים
לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:
לְחֵץ אֶת לֹחֲצֵינוּ:
לְחֵם אֶת לֹחְמֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים
מִלֵּא מְשָׁלוֹת לִבְנוּ לְטוֹבָה לְעַבּוֹדְתֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים
נָקֵם אֶת נִקְמַתְנוּ:

אלהינו שבשמים

סמוך את נפילתנו:

סמוך את סבת דוד הנזפלת:

אלהינו שבשמים

ענה את עתירתנו:

עננו ביום קראנו:

ענה מעננו:

אלהינו שבשמים

פדנו מידי כל אויבינו:

פדנו מידי יצרנו הרע:

אלהינו שבשמים

צוה אתנו ברכותיה:

צוה אתנו ישועותיה:

צדקנו במשפטיה:

(צדקנו בדיננו:)

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים

קָרַב לָנוּ קֶץ הַגָּאֻלָּה:

קָרַב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה:

קָרַבְנוּ לְעִבּוּד־תָּךְ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים

רִיבָה רִיבְנוּ וּגְאָלְנוּ:

רָאָה בְּעֵינֵי עַמְךָ יִשְׂרָאֵל:

רָפָא כָּל חוֹלֵי עַמְךָ יִשְׂרָאֵל:

רָאָה בְּדַחֵק הַשְּׁעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים

שָׁעָה אֶת שׁוֹעֲתֵינוּ:

שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ:

שִׁית שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמֹנֹתֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים

תֵּן שְׁלוֹם בְּאַרְץ:

תֵּן שְׁבַע בְּעוֹלָם:

תן שלום במלכות:
תן טל ומטר לברכה בעתו בארץ:
תן זרע לאורע ולחם לאוכל:
תן לחם לפי הטף לשבע:
תפון תפלתנו קטרת לפניך:

חזן וקהל אומרים יחד:

אלהינו שבשמים עשה עמנו אות לטובה. עשה
עמנו אות לישועה. עשה עמנו אות לרחמים. יראו
שונאינו ויבשו. יחזו אויבינו ויפלמו. כי אתה ה'
עזרתנו ונתמתנו:

ברגז רחם תזכר. ברגז אהבה תזכר. ברגז עקדה
תזכר. ברגז תמימות תזכר. הבט לברית ואל תפר
בריתך אתנו. עננו בעת ובעונה הזאת:

עננו אבינו עננו.
עננו בוראנו עננו.
עננו גואלנו עננו.

עגנו דורךשנו עגנו.
עגנו הוד וקהדר עגנו.
עגנו ותיק בנחמות עגנו.
עגנו זה וישר עגנו.
עגנו חי וקיים עגנו.
עגנו טהור עינים עגנו.
עגנו יושב שמים עגנו.
עגנו פביר כח עגנו.
עגנו לא אל חפץ ברשע עגנו.
עגנו מלך מלכי המלכים עגנו.
עגנו נורא ונשגב עגנו.
עגנו סומך נופלים עגנו.
עגנו עוזר דלים עגנו.
עגנו פודה ומציל עגנו.
עגנו צדיק ומצדיק עגנו.
עגנו קרוב לכל קוראיו באמת עגנו.
עגנו רם ונשא עגנו.
עגנו שוכן שחקים עגנו.

עֲנֵנו תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנו.
עֲנֵנו אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנו.
עֲנֵנו וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנו.
עֲנֵנו אַבִּיר יַעֲקֹב עֲנֵנו.
עֲנֵנו מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנו.
עֲנֵנו הַעֲוֹנָה בְּעַת רְצוֹן עֲנֵנו.
עֲנֵנו הַעֲוֹנָה בְּעַת צָרָה עֲנֵנו.
עֲנֵנו הַעֲוֹנָה בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנו.
עֲנֵנו אֱלֹהֵי הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנו.
(יש אומרים: עֲנֵנו אֱלֹהֵי דָמְאִיר עֲנֵנו.)
עֲנֵנו רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנו.
רַחוּם וְחַנּוּן. חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ. רַחֵם עָלֵינוּ:

אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת.
בוֹחֵן לְבָבוֹת.
גּוֹלָה עֲמוּקוֹת.
דוֹבֵר צְדָקוֹת.
חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

הדור בְּנִפְלָאוֹת.

וְתִיק בְּנַחְמוֹת.

זוֹכֵר בְּרִית אָבוֹת.

חֹקֵר קְלִיּוֹת:

חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

טוֹב וּמְטִיב לְבָרִיּוֹת.

יֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת.

בוֹשֵׁשׁ עֲוֹנוֹת.

לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת:

חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

מְלֵא זְכוֹיּוֹת.

נוֹרָא תְהִלּוֹת.

סוֹלַח עֲוֹנוֹת.

עוֹנֶה בְּעַת צָרוֹת:

חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

פוֹעֵל יְשׁוּעוֹת.

צוֹפֶה עֲתִידוֹת.

קורא הדורות.

רוכב ערבות.

שומע תפלות.

תמים דעות:

חטאנו לפניך רחם עלינו:

אל רחום שמך. אל חנון שמך.

אל ארך אפים שמך. מלא רחמים שמך.

בנו נקרא שמך. ה' עשה למען שמך:

בעשרת ימי תשובה יש מוסיפים:

אל רחום שמך. אל חנון שמך.

ראה בעני עמך. רחם על עולמך:

אל אדיר שמך. אל ברוך שמך.

אל גדול שמך. אל דגול שמך:

ראה בעני עמך. רחם על עולמך:

אל הדור שמך. אל ותיק שמך.

אל זכאי שמך. אל חונן שמך:

ראה בעני עמך. רחם על עולמך:

אל טהור שמך. אל יחיד שמך.
 אל כביר שמך. אל לעד שמך:
 ראה בעני עמך. רחם על עולמך:
 אל מלך שמך. אל גורא שמך.
 אל סומך שמך. אל עוזר שמך:
 ראה בעני עמך. רחם על עולמך:
 אל פודה שמך. אל צדיק שמך.
 אל קדוש שמך. אל רחמן שמך:
 ראה בעני עמך. רחם על עולמך:
 אל שדי שמך. אל שומר שמך.
 אל תומך שמך. אל תמים שמך:
 ראה בעני עמך. רחם על עולמך:

בעשרת ימי תשובה מוסיפים:

ה' חַנּוּן וְהַקִּיּוּמָנוּ. וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרָנוּ וְכַתְּבָנוּ:

ה' בְּיוֹם יְשׁוּעָתָהּ בִּשְׁרָנוּ וְרַחֲמָנוּ.

וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרָנוּ וְכַתְּבָנוּ:

ה' גִּלְגַּל הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרָנוּ וְכַתְּבָנוּ:

ה' יְהִימוּ נְאֻם רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְקִתְּבֵנוּ:

ה' כַּחוֹתֶם עַל לֵב הַיּוֹם שִׁימֵנוּ. וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְקִתְּבֵנוּ:

ה' רִיבָה רִיבֵנוּ וּלְחֵם לִוְחָמֵנוּ. וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְקִתְּבֵנוּ:

ה' בְּרַךְ אֶת לְחֵמֵנוּ וְאֶת מִימֵנוּ. וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְקִתְּבֵנוּ:

עד כאן מוסיפים בעשרת ימי תשובה.

ה' עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ.

וְחֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ה' עֲשֵׂה לִמְעַן אֲבִרְהֵם אֲזַרְחַתְּמִימָךְ.

וְחֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ה' עֲשֵׂה לִמְעַן יִצְחָק נִגְעַד בְּאוֹלָמָךְ.

וְחֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ה' עֲשֵׂה לִמְעַן יַעֲקֹב נִגְעֵה בְּסֶלֶם מִמְרוֹמֶיךָ.

וְחֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ה' עֲשֵׂה לִמְעַן מֹשֶׁה נִאֶמֶן בְּכֹל בֵּיתְךָ.

וְחֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ה' עשה למען אהרן כהן באוריה ותמיה.
וחוסה על ישראל עמך:

ה' עשה למען זכות יוסף אסיר צדיקך.
וחוסה על ישראל עמך:

ה' עשה למען דוד נעים זמירותיה.
וחוסה על ישראל עמך:

ה' עשה למען פינחס זך קנא לשמו.
וחוסה על ישראל עמך:

ה' עשה למען מלך שלמה בנה בית לשמו.
וחוסה על ישראל עמך:

ה' עשה למען הרועים ושופים על יחוד קדשת שמו.
וחוסה על ישראל עמך:

ה' עשה למען שמו.
וחוסה על ישראל עמך:

- עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹחַ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתֶּךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתֶךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֹלֶךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתֶךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן הַדְרֶךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן וַיַּעֲבֹדֶךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן זְכָרֶךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדֶךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבֶךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדֶךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתֶךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךָ.
- עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדֶךָ.

עשה למען עזר.
עשה למען פארר.
עשה למען צדקתך.
עשה למען קדשתך.
עשה למען רחמנותך.
עשה למען שכינתך.
עשה למען תורתך:
עשה למען אברהם יצחק ויעקב.
עשה למען משה ואהרן.
עשה למען יוסף דוד ושלמה.
עשה למען ירושלים עיר הקודש.
עשה למען ציון משכן כבודך.
עשה למען חרבן ביתך.
עשה למען שממות היכלך.
עשה למען ישראל העניים.
עשה למען ישראל הדלים.

עשה למען ישראל השרויים בצרות.

עשה למען יתומים ואלמנות.

עשה למען יונקי שדים.

עשה למען גמולי חלב.

עשה למען תינוקות של בית רבן שלא חטאו:

עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו.

הושיענו ונענו היום ובכל יום באתפלתנו כי

תהלתנו אתה:

ענינו לעני.

ענינו לעשוקי.

ענינו לתבירי לבא.

ענינו לשפלי דעתא.

ענינו למפכי רוחא.

ענינו לאברהם אבינו בחר המורה.

ענינו ליצחק על גבי מדבחה.

ענינו ליעקב בבית אל.

ענינו ליוסף בבית אסירי.

דעני למשה ואבותינו על ים סוף.
 ענינו:
 דעני לאהרן במחפתה.
 ענינו:
 דעני לפינחס בשטים.
 ענינו:
 דעני ליהושע בגלגל.
 ענינו:
 דעני לעלי ברמה.
 ענינו:
 דעני לשמואל במצפה.
 ענינו:
 דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלים.
 ענינו:
 דעני לאליהו בחר הפרמל.
 ענינו:
 דעני לאלישע ביריחו.
 ענינו:
 דעני לחזקיהו בתלותו.
 ענינו:
 דעני ליונה במעי הדגה.
 ענינו:
 דעני לחנניה מישאל ועזריה בגו אתון נורא
 יקדפתא.
 ענינו:
 דעני לדניאל בגבא דאריותא.
 ענינו:
 דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה.
 ענינו:
 דעני לעזרא בגולה.
 ענינו:
 דעני לחוני במעגל.
 ענינו:
 דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר.

רחמנא ענינו. רחמנא שזיב. רחמנא פרק. רחמנא
די'תמלי רחמין רחם עלנא ועל כל אנשי ביתנא ועל
כל ישראל אחנא. ומחשוכא לנהורא אפקנון בדיל
שמך רבא:

בעשרת ימי תשובה יש מוסיפים:

יה שמע אביוניך. המקלים פניך.

אבינו לבניך. אל תעלם אזנך.

יה עם מפעמקים. יקראו מרב מצוקים.

יה אל נא תשיבם רקים. היום מלפניך:

הזותם ועונם. מחה זרבי זדונם.

יה ואם לא תעשה למענם. עשה צורי למענך:

ומחה היום חובם. ורצה כמו שי ניבם.

יה ולך תכין לבם. וגם תקשיב אזנך:

דמעתי פניהם תשעה. ותאסף עדר תועה.

יה ותקים להם רועה. ופקד בטוב צאנך:

הולכי בדרך נכוחה. תבשרם היום סליחה.

יה ובתפלת השחר. המציאם חנך:

אם אַפּס רַבֵּעַ הַקּוֹן. אֵהֵל שֶׁכֶּן אִם רַקוֹן. אֵל נָא נֹאבְדָה
כִּי עַל כֵּן. יֵשׁ לָנוּ אָב זָקוֹן:

פְּנִימִים לוֹ תַּכְפִּיר. וְצִדְקוֹ לַפְּנִיךָ נְזַכִּיר. קַח נָא בֶּן יִקְרִיר.
וְנִמְצָה דָמוֹ עַל קִיר:

רַץ אֶל הַנַּעַר לְהַקְדִּישׁוֹ. וּנְפָשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ.
עָטְרוּ בְּעֵצִים וְאִשׁוֹ. נִזְר אֱלֹהֵיו עַל רֹאשׁוֹ:

יְחִיד הַזֶּקֶל כְּצַבִּי. עֲנֵה וְאָמַר אָבִי. הִנֵּה הָאִשׁ וְהַעֲצִים
נִבְיָא. וְתִשְׁנֶרֶה אֵין לְהַבִּיא:

מַלִּים הִשִּׁיבּוּ מִלְּהַבְּהִילוֹ. וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לוֹ. בְּנִי, אֱלֹהִים
יִרְאֶה לוֹ. וַיִּזְדַּע ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ:

בְּמִצּוֹתַי שְׁנִיחֵם נִזְהָרִים. וְאַחֲרַיִךְ לֹא מְהַרְהָרִים.
חֲשׂוּ וְהִלְכוּ נְמַהְרִים. עַל אֶחָד הַהָרִים:

רְאוּ אֵד תְּלוּלָה. מְהָרוּ עֲצֵי עוֹלָה. יַחַד בְּאַהֲבָה
כְּלוּלָה. יִשְׁרוּ בְּעִרְבָה מְסֻלָּה:

רְאֵה יְחִיד כִּי הוּא הַשָּׁה. נָאִם לְהוֹרוֹ הַמְּנַסָּה. אָבִי
אוֹתִי כְּכַבֵּשׁ תַּעֲשֶׂה. לֹא תַחְמַל וְלֹא תִכְסֶּה:

בִּי חֶפֶץ וְנִכְסֶיךָ. לִבִּי לֹא לְחֹשֶׁף. אִם תִּמְנַעְנֵי סוּף.
רוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלָיו יֵאָסֵף:

יָדָיו וְרִגְלָיו עֲקֵדוּ. וְחֶרְבּוֹ עָלָיו פִּקְדוּ. לְשׂוֹמוֹ עַל
הַעֲצִים שִׁקְדוּ. וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּנְקְדוּ:

צִנּוֹר פֶּשֶׁט מֵאֵלָיו. וְאַבְיוֹ נִגַּשׁ אֵלָיו. לְשַׁחֲטוֹ לְשֵׁם
בְּעָלָיו. וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עָלָיו:

חֲקֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. הָאֵב עַל בְּנוֹ לֹא חָסָה. וְלִבּוֹ
אֵל כְּפַיִם נִשָּׂא. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה:

קָרָא מִרְחֹם מִשְׁחָר. תָּמֹד בְּנֶגֶד הַנְּבָחָר. וְהִנֵּה אֵיל
אֲחֵר. וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחֵר:

חֲלִיפֵי אֲזַכְּרֶתוֹ. תִּכּוֹן כְּהַקְטֶרֶתוֹ. וְתַעֲלֶה לָּךְ
תִּימְנֶרֶתוֹ. וְהִנֵּה הוּא וְתִמְנֶרֶתוֹ:

זָכְרוֹן לְפָנֶיךָ בְּשִׁחֶק. לְעַד בְּסֶפֶר יוֹחֵק. בְּרִית עוֹלָם
בִּלְיָמֶחֶק. אֶת אֲבֵרֵהֶם וְאֶת יִצְחָק:

קוֹרְאֶיךָ בָּאִים לְקוֹד. בְּצַרָה עֲקֹדָה תִּשְׁקֹד. וְצִאֲנֶךָ
בְּרַחֲמִים תִּפְקֹד. פָּנֵי הַצֵּאֵן אֵל עֲקוֹד:

עוררה גבורתך להקיץ נרדמים. למענך תפדה
חרדים נדהמים. להמשיך רחמיך וחסדיך משמי
מרומים. אל מלך יושב על כסא רחמים:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות.
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה
מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה
צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל.
אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו
היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו
מקדם. וכן כתוב בתורתך:

וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם ה'.
ושם נאמר:

ויעבר ה' על פניו ויקרא:

ה' ה' א אל לב רחום ג וחנון, ד ארך ה אפים ו רב חסד
ז ואמת: ח נצר חסד ט לאלפים י נשא און יא ופשע
יב וחסאה, יג ונקה:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

למתודה חטאתיו. ומודה על רב אשמי.
אשר בהבל שנותיו. כלו בגיון ימיו.
צועק מצרותיו. ומבין תגרת קמיו.

נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו:

מהיותי משכתי. בחבלי השוא עוני.
לכן שבתני ונחמתי. כי לא אדע יום דיני.
ושארי הקרבותי. ונסכתי מי עיני.
אולי ירחם קוני. כי לא כלו רחמיו:

נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו:

שדי גילי צמקו. ואינק ראש פתנים.
ומי עיני שחקו. מעז כאבי אבנים.
ורחמי אב רחקו. ולא חמל על בנים.
ואלי יתאפקו. המון מעיו ורחמיו:

נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו:

הביאני בבור לבאים. והנחילני קצפו.
ונשפחתי בבית פלאים. וטבעתי בים זעפו.
בכל יום ירדתי פלאים. אחרת האריה לי אפו.
השכח חנות אל. אם קפץ באף רחמיו:

נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו:

בְּזַכְרֵי עַל מִשְׁכְּבֵי. זְדוֹן לְבִי וְאַשְׁמִיו.
אֶקוּמָה וְאֶבּוֹאָה. אֶל בֵּית אֱלֹהֵי וְהִדּוּמִיו.
וְאָמַר בְּנִשְׂאֵי עֵינַי. בְּתַחֲנוּנַי אֵלַי שְׁמִיו.
נִפְלָה נָא בְּיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:

לֵךְ אֵלַי צוּר חֵילִי. מְנוּסָתִי בְּצָרָתִי.
בְּךָ שִׁבְרִי וְתַקּוּנֹתִי. אֲיִלוּתִי בְּגִלוּתִי.
לֵךְ כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבִי. וְנִגְדָּךְ כָּל תַּאֲוֹתִי.
פְּדֵה עֶבֶד לֵךְ צוּעֵק. מִיַּד רוּדִיו וְקַמִּיו:
נִפְלָה נָא בְּיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:

עֲנֵנִי ה' עֲנֵנִי. בְּקִרְאֵי מִן הַמִּצַּר.
וַיִּזְדַּע בְּעַמִּים. כִּי יָדָךְ לֹא תִקְצַר.
וְאֵל תִּבְזֶה עֲנוּת עֲנִי. צוּעֵק מִתַּגְּרַת צַר.
אֲשֶׁר פָּשַׁעְיו לֵךְ מוֹדָה. וּמִתְנַדָּה עַל עֲלוּמִיו:
נִפְלָה נָא בְּיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:

מָה יִתְאוּנֵן וַיֹּאמֶר. מָה יִדְבֵר וַיִּצְטַדֵּק.
יִצִּיר חֹמֶר אֲשֶׁר תִּשׁוּב. גּוֹיֹתוֹ כְּאֶבֶק דָּק.

מה יתן לך האדם. פי ירשע וכי יצדק.
הלא מליו ומפעליו. כתובים בספר ימיו:
נפלה נא ביד ה' פי רבים רחמיו:

חצות לילה לך קמו. עבדיך במהללם.
זכות אבות להם תזכר. ואל תפן למעללם.
קנה עדתך כימי קדם. קדוש יעקב גאלם.
והנשא האל עושה. השלום במרומיו:
נפלה נא ביד ה' פי רבים רחמיו:

רחום וחנון חטאנו לקניך רחם עלינו והושיענו:

תחנון

לדוד אליך ה' נפשי אשוא: אלהי בך בטחתי אל
אבושה. אל יעלצו אויבי לי: גם כל קניך לא יבשו.
יבשו הבוגדים ריקם: דרכך ה' הודיעני. ארחותיך
למדני: הדרכני באמתך ולמדני. פי אתה אלהי
ישעי. אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך ה' וחסדיך.
כי מעולם הטה: חטאות געורי ופשעי אל תזכר.

כַּחֲסֻדָּךָ זָכַר לִי אֶתְהָה. לִמְעַן טוֹבָבְךָ ה': טוֹב וַיִּשֶׁר ה'.
עַל כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדַרְךָ: יְדַרְךָ עֲנוּיִם בַּמִּשְׁפָּט.
וַיִּלְמַד עֲנוּיִם דְּרָפוֹ: כָּל אַרְחוֹת ה' חֲסֻד וְאַמֶּת.
לִנְצֻרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדוּתוֹ: לִמְעַן שִׁמְךָ ה'. וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי
כִּי רַב הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יִרְאֵה ה'. יוֹרְנוּ בְּדַרְךָ יְבָחָר:
נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלְיִן. וְזָרְעוּ יִירֵשׁ אֶרֶץ: סוֹד ה' לִירְאָיו.
וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי תָמִיד אֵל ה'. כִּי הוּא יוֹצֵיא
מִרְשֶׁת רִגְלֵי: פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי. כִּי יַחֲדֵד וְעֲנֵי אֲנִי:
צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ. מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצֵיאֲנִי: רְאֵה
עֲנִי וְעֲמָלִי. וְשֵׂא לְכֹל חֲטָאוֹתַי: רְאֵה אֵיבֵי כִי רַבּוּ.
וְשִׁנְאַת חֲמָס שִׁנְאוֹנִי: שִׁמְרָה נִפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי. אֵל
אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְךָ: תָּם וַיִּשֶׁר יִצְרוֹנִי. כִּי קוֹיֵתִיד:
פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל. מִכָּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה
אֶת יִשְׂרָאֵל. מִכָּל עוֹנוֹתָיו:

ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּי. וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה
לְעַמֶּךָ:

תחינות לימות השבוע

תחינה ליום ראשון (סימן שמואל חזק):

ה' שונעת עמך הקשיבה, ועשה עמנו אות לטובה, ומי בעמך
ישׁראל גוי אחד: מבין שני אריות תחלצם, ומארבע רוחות
תקבצם, וקרב אתם אחד אל אחד: ואת אבלי ציון תנחם, ואת
אהליבה הנדודה תרחם, לחבר את האהל להיות אחד: אדום
ומואב צמתו בבור תיי, בתרפה הכו לחיי, מזה אחד ומזה אחד:
לרגלי טמנו פח ופחת, ויתלחשו עלי יחד, אין עושה טוב אין גם
אחד: חזק עמך שוכן שמי ערץ, ואויביך יהיו לכלה וחרץ, והיה
ה' לקמך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:
שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום שני (סימן יהודה חזק):

ה' יחיד לבות כל בני אדם חוקר, עושה גדולות עד אין חקר,
ויהי ערב ויהי בקר יום שני: הקשב שיחת עבדך ונאמו, סובל
גלות על שכמו, ויום נפלו להקימו, יש אחד ואין שני: וזכר ברית
ידידי, לעם צועקים נגדה, בני יעקב עבדי, ויצו גם את השני:
דודי הקשב תחנונות, וחשב תפלותם כמנות, בזכות מקריבים
קרבנות, ותנאל בן צוער ביום השני: הט אונך לתפלת עמך,
ושלח לנו משיח צדקה, ונקריב קרבנות לפניך, את הכבש אחד

בבקר ואת הפכש השני: חזק לבי מלכי, ומחר להאיר חשפי,
אם נסתרה דרכי, הצליחה נא לעבדך ביום השני:
שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום שלישי (סימן דויד בר אלעזר):

ה' דלו עיני למרום, בצר לי אקרא ה': ותתעטף עלי רוחי,
מרב כעסי ושיחי, ואשפך את נפשי לפני ה': זה הקשב
נאמי, ועשה אות לטובה עמי, רבות עשית אתה ה': דלותי
ולי יהושיע, אל צדיק ומושיע, לישועתך קויתי ה': בקום
עלי אויבי, לא ירא לבי, ואני עליך בטחתי ה': רמה בך ידי
משגבי, ולא בחרבי, כי לא בחרב ובחנית יושיע ה': אויבי
גברו, ועלי התאמרו, העל אלה תתאפק ה': למה פניך
תסתיר, ואויב עלי יכתיר, אל קנוא ונוקם ה': עצות בנפשי
אשימה, ועם לבבי אשימה, הלעולמים יזנח ה': זדים יריבוני,
סעפי ישיבוני, כי לא יזנח לעולם ה': רחמיך שברתי, כי לך ה'
הוחלתי, אתה תענה ה' אלהי:

שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום רביעי (סימן אני דויד קטן):

ה' אם גדל עוני מנשוא, והסכלתי עשה, אל תבוא במשפט את
עבדך: נגעי לבבי הבר, וחטאת געורי העבר, גם מזדים חשך

עבדך: יגונותי גברו, ואנחותי לבי שָׁבְרוּ, שִׁמְח נֶפֶשׁ עֲבָדְךָ: דוֹרְשֵׁי רַעְתִּי עָלַי הִגְדִּילוּ, לְהוֹתִי יִגִּילוּ, אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מֵעֲבָדְךָ: וְעַד אֲנִי אֲשׁוּעַ וְאִין מִשְׁפָּט, מִתִּי תַעֲשֶׂה בְּרִדְפֵי מִשְׁפָּט, כַּמֶּה יָמֵי עֲבָדְךָ: יָשׁוּב אֶפְדָּ לְרַחֲמֵי, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵי, כִּיאֲמַרְתָּךְ לְעֲבָדְךָ: דְרָכֵי סִפְרָתִי, וְעַלֶיךָ מִבְּטָן נִסְמַכְתִּי, הַאֲיִרָה פְּנֵיךָ עַל עֲבָדְךָ: קִטְנֹתֵי מִכָּל הַחֲסָדִים, צוּר מוֹשִׁיב יְחִידִים, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ אֶת עֲבָדְךָ: טְהַרְנִי מִחַטָּאתֵי, אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוֹחַתִּי לְשׁוֹעַתִּי, אֲנָא ה' כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ: נִפְלְאוֹת הַרְאֵנִי, אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִפָּנֵי, אֵל תֵּט בְּאֵף עֲבָדְךָ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ, וְהַנְּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ:

תחינה ליום חמישי (סימן שמואל):

ה' שְׁעָה נֹדֵד מִקְנֹו, וְעוֹרֵר שְׁנַת עֵינֹו, וְיָקָם בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה: מִפְּנֵי בִשְׁת אֲשַׁמְתוּ, הִיתָה לוֹ דַּמְעָתוּ, לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה: וַיְהִי בְּשִׁבּוֹ נְהַדְף, וּמֵהַר לִגְבַעַה נִרְדֵף, לְחֲרַב בַּיּוֹם וּלְקִרַח בַּלַּיְלָה: אֹיְבִים אוֹתִי יִלְחָצוּ, וְעָלִי יִתְיַעֲצוּ, וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל הַלַּיְלָה: לְפָנֶיךָ תֵּבֵא תִפְלִתִי, ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי, יוֹם צָעֲקוֹתֵי בַלַּיְלָה: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ, וְהַנְּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ:

תחינה ליום ששי (סימן אברהם):

ה' אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים, שְׁעָה לְעוֹמְדִים, בְּבֵית ה' בַּלַּיְלוֹת: בְּךָ בְּטַחְתִּי, וְשִׁמְךָ זְכָרְתִי, עַל מִשְׁכְּבֵי בַּלַּיְלוֹת: רַחֵם עַל הוֹלְךָ וּבָכָה,

איש חרבו על ירכו, מפתח בלילות: הנני הולך שחוח, לא מצאתי
מנוח, ימים גם לילות: מלט צועק נגדה, להגיד בבקר חסדה,
ואמונתך בלילות:
שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

אל תקצף ה' עד מאד ואל לעד תזכר עון. הן הבט
נא עמך כלנו: אל תנאץ למען שמך. אל תנבל
פסא כבודך. זכר אל תפר בריתך אתנו: אם עונינו
ענו בנו. ה' עשה למען שמך. כי רבו משובתינו לך
חטאנו. אדון סלח לנו:

אם אשמונו פתולע האדים. ה' את המון רחמך
תקדים. למען אב מצל מפשדים. גברתו בעמק
השדים. אהבתו זכר היום לנו. כי רבו משובתינו
לך חטאנו. אדון סלח לנו:

אם חטאנו והרבינו לצון. ה' גלה לנו עת רצון.
למען דגול הנעקד פצאן. ואיל הושת כפרו
לרצון. עקדתו זכר היום לנו. כי רבו משובתינו
לך חטאנו. אדון סלח לנו:

אם הרבינו פשע ועברה. ה' התרצה בעתירה.
למען תם חזה סלם ויירא. ולן במקום מה נורא.
תמתו זכר היום לנו. כי רבו משובתינו לך חטאנו.
אדון סלח לנו:

אתאנו לחלות פניך. כי חסד ואמת יקדמו פניך. נא
אל תבישנו. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך. סלח לנו.
ושלח לנו. ישועה ורחמים מקעונך:

אתאנו לבקש מקד פפרה. איום ונורא. משגב
לעתות בצרה. תחיינו. תחננו. ובשמך נקרא. סלח
לנו. ושלח לנו. ישועה ורחמים מקעונך:

תפילה מיוחדת זו, המגיעה עד כסא הכבוד, נאמרת בלשון ארמית,
ומקפידים לאמרה בציבור (עשרה אנשים).

מְרַנָּא דְּבִשְׂמִיָּא. לך מתחננו כעבדא דמתחנן למארה.
הב לן לבא לתיובתא. ולא נהדר ריקם מן קפוד:

מְרַנָּא דְּבִשְׂמִיָּא. לך מתחננו כבר שביא דמתחנן
למארה. כלהון בני שביא בכספא מתפרקין. ועמד

בית ישראל בצלותין ובתחנונין. אָרִים יִמְנָה וְאַצְמַח
פְּרָקָנָה. סְבָרָא דְחַיָּא וּמַתְיָא:

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים. וּמַתְפִּיס בְּתַחֲנוּנִים. הִתְרַצָּה
וְהִתְפִּיס. לְעַם עֲנִי וּמְדַלְדֵּל. פְּרוֹקְנָא דְמַעֲלָמָא
מִשׁוֹבְנָא דְמַלְקָדְמִין. פֶּרֶק יַעֲקֹב מֵאַרְעָא רַחֲמִיקָא.
וְאַסִּיק זִרְעָה מֵאַרְעָא דְשַׁבָּיָא:

מַחֵי וּמַסִּי. מַמִּית וּמַחֵי. מַסִּיק מִן שְׂאוּל לְחַיֵּי עַלְמָא:
בְּרָא כַּד חֲסִי. אֲבוּהֵי לְקַיָּה. אֲבוּהֵי דְחַיִּים. אֲסִי
לְכַאֲבָה: עֲבָדָא דְמָרִיד. וְנִפְיִק בְּקוֹלֵר. לְמַאֲרָה תְּאִיב.
יְתִבֵּר קוֹלְרָה. בְּרָהּ בּוֹכְרָה אֲנִן. וְחֲסִינֵן קַמָּה. הֵא רֹנִיא
נִפְשִׁין. בְּגַדִין וּמְרַדִין: הֵא עֲבָדָהּ אֲנִן. וּמְרַדְנֵן קַמָּה.
הֵא בְּבוֹזָתָא וְשַׁבָּיָא. וְהֵא בְּמַלְקִיּוֹתָא: בְּבַעוּ מִנָּה.
בְּמַטוּ מִנָּה. בְּרַחֲמֵהּ דְנִפְשִׁין. אֲסִי לְכַאֲבִין. דְּאַתְקִפוּ
עֲלוֹן. עַד דְּלֵא נְהוּי. גְּמִירָא בְּשַׁבָּיָא: מַחֵי וּמַסִּי. מַמִּית
וּמַחֵי. מַסִּיק מִן שְׂאוּל לְחַיֵּי עַלְמָא:

רַחֲמִים פְּשׁוּטִים בְּקִשְׁנֵנוּ מִמָּה. כִּי רַבִּים רַחֲמִים עִמָּה.
צְדָקָה וְחֶסֶד עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמָךְ. אֲנָא ה' אֱלֹהֵינוּ.

הסדר ממונו ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל בכל
מקום שהם. דבר. וחרב. ורעה. ורעב. ושבי. ובזה.
ומשחית. ומגפה. ושטן. ויצר הרע. וחולאים רעים.
וצר מעמך:

חיים טובים שאלנו ממך. כי מקור חיים עמך. צדקה
ונחסד עשה עמנו למען שמך. אָנָּה ה' אֱלֹהֵינוּ. הסדר
ממונו ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל בכל מקום
שהם. דבר. וחרב. ורעה. ורעב. ושבי. ובזה. ומשחית.
ומגפה. ושטן. ויצר הרע. וחולאים רעים. וצר מעמך:

אליה ה'. נשאתי עיני.

שמע קול תחנוני. כגדל חסדך:
בשמך בטחתי. וכפי שטחתי.
דברים לקחתי. ובאתי עדיך:
גברו גונותי. וירבו אנחותי.
כי כל עונותי. שפה לנגדך:
דלפה מתוגה. נפשי הענוגה.
וחלץ מדאגה. נפש עבדך:

הַעֲבֹר חֲטָאתִי. אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי.
וְגַם אֶת דְּמַעְתִּי. שִׁימָה בְּנֹאדְךָ:
וּבְרַגְלֹי רַחֵם. זְכֹרָה וְהִנָּחֵם.
וְשִׁמַּח וְנַחֵם. נִפְשׁ עֲבָדֶיךָ:
זְכֹר עֲנִי וּמְרוֹדִי. לַעֲנֵה מֵעוֹדִי.
עַד מָתִי לְנִגְדִי. תִּחַדֵּשׁ עַדֶיךָ:
חֲרַפּוֹנֵי צוֹרְרִי. אוֹיְבֵי וְשׂוֹרְרִי.
הַקָּשֶׁב נָא אָמְרִי. בְּבֹאֵי בְּפִחְדְךָ:
טָמְנוּ לִי זְדִים. פָּחִים וּמִצּוֹדִים.
וּבָהֶם גִּלְפָּדִים. פְּעַמֵי יְדֵיךָ:
יִשְׁיִמוּן לִי מִצּוֹדִים. וְשָׁקַר בִּי מְעִידִים.
בְּעֵלּוֹנֵי זְדִים. צוֹר בְּלַעַדֶיךָ:
כְּבוֹדְךָ גִּלָּה צוֹר. לַעַם עֲזוּב וְעֵצוֹר.
וְטוֹבָה הַנְּצוֹר. תִּנְהַל שְׂרֵיֶיךָ:
לְחוֹצִים בְּרֵב דִּחְקִי. מִהֵם אֵל תִּרְחַק.
זְכֹר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק. וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:
מְרוֹם מְמֹרוֹמִים. רַחֵם עַל עֲגוּמִים.
וְעַל זֶרַע רְחוּמִים. יְלִידֵי יְדֵיךָ:

נוֹאֲקִים בְּבוֹר גְּלוּת. בְּךָ שָׁמוּ אֵילוֹת.
וְהָרַם מִשְׁפָּלוֹת. גָּזַע חֲסִידֶיךָ:
סוֹבְלֵי עַל תְּצַהֲל. וְאוֹיְבֵיהֶם תִּבְהַל.
וּכְקֹדֶם תִּנְהַל. דְּגָלֵי גְדוּדֶיךָ:
עֲנֶה אֶת עֲתִירְתָּם. סָמְךָ אֶת נְפִילְתָּם.
וְהִשָּׁב אֶת שְׁבוּתָם. מֵאֲפָסֵי חֶלְדָּד:
פָּדָה עִם לֶךְ הוֹמָה. וּכְאֵלֶם דּוֹמָה.
בְּגָלוֹת זֶה כְּמָה. שָׁבְעוּ נְדוּדֶיךָ:
צְדִיק בְּמִקְעֵלוֹת. לֶךְ נִתְכַּנּוּ עַלִּילוֹת.
דָּלְנוּ מִמְּצוּלוֹת. לְמַעַן חֲסִדֶיךָ:
מִבֶּץ מִפְּזָרִים. בְּכַבְלֵי צָר סְגוּרִים.
בְּלַעוּם אֲכַזְרִים. שָׁרְפוּ מוֹעֲדֶיךָ:
רְחוּם הָיָה לְמִשְׁעֵן. לְעַם רְוָה לַעֲנוּ.
וַעֲשֵׂה נָא לְמַעַן. שְׁלֹשֶׁת עֲבָדֶיךָ:
שְׂדֵי נִשְׁגַּבְתָּ. בְּכֹל אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ.
כִּי צְדִיק אַתָּה. וְצָדֵק מִדֶּיךָ:
תִּכְפֹּר עוֹנֵי כִּי. שִׁבְרֵי בְּךָ מִלְּכִי.
וּכּוֹנֵן אֶת דַּרְכֵי. אֱלֹהֵי לַעֲבָדֶיךָ:

תשעה לתפלתי. ולשיח רנתי.

כי אפה תקונתי. ומי לא יעידך:

אלך ה'. נשאתי עיני.

שמע קול תחנוני. כגדל חסדך:

אבינו אב הרחמן. הושיענו למען שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו. הושיענו למען שמך:

בצר לנו קראנוך. והושיענו למען שמך:

גלגל עלינו המון רחמיך. והושיענו למען שמך:

דרשנוך המצא לנו. והושיענו למען שמך:

העתר לנו היום ובכל יום בתפלתנו.

והושיענו למען שמך:

ואל תבישנו משברנו. והושיענו למען שמך:

זכרנו בזכרון טוב מלפניך. והושיענו למען שמך:

חוס ורחם עלינו. והושיענו למען שמך:

טהרנו מטמאות עונינו. והושיענו למען שמך:

יְהוָה נֹא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. והושיענו למען שמך:

חזן וקהל אומרים יחד:

**חמל על עמך. ורחם על נחלתך.
חוסה נא קרב רחמיך. חננו מלפנו ועננו:**

אבינו מלפנו אבינו אִתָּה.
אבינו מלפנו אין לנו אֱלֹהֵי אִתָּה.
אבינו מלפנו רחם עלינו:

אם הטבנו פֶּעַל.
ואם הרענו מֵעַל.

אבינו אִתָּה.
אין לנו אֱלֹהֵי אִתָּה.
אבינו מלפנו רחם עלינו:

אם גָּבַר פִּשְׁעֵנו.
אִתָּה צוּר יִשְׁעֵנו.

אבינו אִתָּה.
אין לנו אֱלֹהֵי אִתָּה.
אבינו מלפנו רחם עלינו:

אם הִרְבִּינוּ אִמָּר.
זָכַר כִּי אֲנַחְנוּ חֹמֶר.

אבינו אִתָּה.
אין לנו אֱלֹהֵי אִתָּה.
אבינו מלפנו רחם עלינו:

אם לָךְ חֲטָאוּנו.
אִדוֹן סִלַּח לָנוּ.

אבינו אִתָּה.
אין לנו אֱלֹהֵי אִתָּה.
אבינו מלפנו רחם עלינו:

אָבִינוּ אֶתְּהּ.	לךְ ה' קוֹיֵנוּ.
אִין לֵנוּ אֶלֶּא אֶתְּהּ.	כִּי אֶתְּהּ אָבִינוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ רַחֵם עֲלֵינוּ:	
אָבִינוּ אֶתְּהּ.	לךְ פִּרְשָׁנוּ שְׁעֵל.
אִין לֵנוּ אֶלֶּא אֶתְּהּ.	הַמְצִיא לֵנוּ תַעֲלֵל.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ רַחֵם עֲלֵינוּ:	
אָבִינוּ אֶתְּהּ.	חֹזֶשֶׁה שְׁלַח מְשִׁיחַ.
אִין לֵנוּ אֶלֶּא אֶתְּהּ.	וְצִיץ יִשְׁעֵ תַפְרִיחַ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ רַחֵם עֲלֵינוּ:	
אָבִינוּ אֶתְּהּ.	אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ
אִין לֵנוּ מִלְּךְ אֶלֶּא אֶתְּהּ.	אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ רַחֵם עֲלֵינוּ:	

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אָבִינוּ אֶתְּהּ. אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אִין לֵנוּ מִלְּךְ
אֶלֶּא אֶתְּהּ. אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ רַחֵם עֲלֵינוּ: אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ
חַנּוּנוּ וְעֲנָנוּ כִּי אִין בְּנוּ מַעֲשִׂיִם. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד לְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וְאַנְחָנוּ לֹא נִדְעַ
מֵה נַעֲשֶׂה כִּי עֲלִידַ עֵינֵינוּ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ ה' וְחֶסֶדֶיךָ.
כִּי מַעוֹלָם הִמָּה: יְהִי חֶסֶדֶךָ ה' עֲלֵינוּ. כִּי אֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ
לְךָ: אֵל תִּזְכָּר לֵנוּ עֹנֶת רֵאשִׁינִים. מֵהָר יִקְדָּמוּנוּ

רחמיך. כי דלונו קמאד: עזרנו בשם ה'. עשה שמים
וארץ: חננו ה' חננו. כי רב שבענו בוז: ברגז רחם
תזכר. ברגז עקדה תזכר. ברגז תמימות תזכר.
ברגז אהבה תזכר: ה' הושיעה. הקלך יעננו ביום
קראנו: כי הוא ידע יצרנו. זכור כי עפר אנחנו:
עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך:

שומר ישראל. שמר שארית ישראל. ואל יאבד
ישראל. האומרים בכל יום. שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמר שארית גוי אחד. ואל יאבד גוי
אחד. האומרים בכל יום. שמע ישראל ה' אלהינו
ה' אחד:

שומר גוי קדוש. שמר שארית גוי קדוש. ואל
יאבד גוי קדוש. האומרים בכל יום. קדוש. קדוש.
קדוש:

שומר גוי רבא. שמר שארית גוי רבא. ואל יאבד גוי
רבא. האומרים בכל יום. אמן יהא שמיה רבא:

הש"ץ אומר קדיש תתקבל:

וְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אמן). בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא פְרַעוֹתָהּ.
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ. וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ (אמן). בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ
אַמְנוּן (אמן). יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (אמן).. לְעֵלְמָא מִן
כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא. דְאַמְרִין בְּעֵלְמָא
וְאִמְרוּ אַמְנוּן (אמן):

(תקיעת שופר)

תַּעֲנֵנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמֵי מִן הַשְּׁמַיִם (אמן). תִּקְבְּלִי צַעֲקַתְכֶם
(אמן). תִּשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם בְּרַצוֹן (אמן). וְיַעֲנֶה קוֹל עֲתִידְתְּכֶם
(אמן). וְיִקְיַם בְּכֶם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסֹּף
עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעֻמִּים. וְיַבְרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם.
(בעשרת ימי תשובה: וְיִקְתַּבְּכֶם הָאֵל בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים) וְכֹן
יְהִי רַצוֹן וְנֹאמַר אַמְנוּן (אמן). תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְנָא וּבְעוֹתְנָא עִם
צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. קָדָם אַבְנָא דְבִשְׁמַיָּא
וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אַמְנוּן (אמן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים
וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַכּוּאָה וְגַאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה

ורוח ונהצלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן (אמן). עושה
שלום במרומינו. הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו
ישראל ואמרו אמן (אמן):

שיר המעלות. מפעמים קראתי ה': ה' שמעה
בקולי. תהינה אזניך קשבות. לקול תחנוני:
אם עונות תשקר זה. ה' מי יעמד: כי עמד הסליחה.
למען תגרא: קויתי ה' קוונה נפשי. ולדברו הוחלתי:
נפשי לה'. משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל
ישראל אל ה'. כי עם ה' החסד. והרבה עמו פדות:
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

יתגדל ויתקדש שמה רבא (אמן). בעלמא די ברא כרעותה.
וימליך מלכותה. ויצמח פרקנה. ויקרב קשיחה (אמן). בתיכון
וביזמיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן (אמן). יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.
יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתגדר.
ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא ברין הוא (אמן). לעלא מן
כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא

ואמרו אמן (אמן). יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע
וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורוח
והצלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן (אמן). עושה שלום
במרומיו. הוא ברחמי עושה שלום עלינו. ועל כל עמו
ישראל ואמרו אמן (אמן):